

го самоврядування. Опублікував понад 160 наукових та методичних праць. Найвизначнішими його роботами є: «Конституционные права и свободы граждан Украины и механизм их реализации» (у співавт., 2000), учебное пособие «Конституционное право Украины» (у співавт., 2005), «Комунальне право України» (у співавт., 2006), «Конституційне право України: Навчальний посібник з організації та проведення СРС» (у співавт., 2007), «Медичне право України» (у співавт., 2008), навчальний посібник «Комунальне право України» (у співавт., 2009), учебное пособие «Пособие для первокурсника» (у співавт., 2009).

Заслужений працівник освіти України (2004), нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2007), лауреат Всеукраїнського конкурсу на краще професійне досягнення «Юрист року» (2000), лауреат у номінації «Юрист — організатор юридичної освіти» (2003).

Принциповість і порядність, широка ерудованість і професіоналізм, сумлінне ставлення до своїх обов'язків, високі людські якості здобули В. Д. Волкову авторитет і повагу юридичної громадськості та колег по роботі.

Президія Академії правових наук України та редакційна колегія «Вісника Академії правових наук України» щиро вітають **В'ячеслава Дмитровича Волкова** з його славним ювілеєм і бажають йому міцного здоров'я, творчої наснаги, благополуччя і подальших успіхів у багатогранній діяльності.

4 лютого 2012 року виповнилося 75 років від дня народження та 55 років від початку науково-дослідної і педагогічної діяльності відомого українського вченого-правознавця, дослідника і викладача, доктора юридичних наук, професора кафедри кримінального процесу Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого», академіка Національної академії правових наук України, заступника директора Інституту вивчення проблем злочинності НАПрН України, Заслуженого діяча науки і техніки, старшого радника юстиції, Почесного працівника прокуратури, лауреата Премії імені Ярослава Мудрого, голови Координаційного бюро з проблем кримінального процесу НАПрН України **Володимира Серафимовича Зеленецького**.

В. С. Зеленецький народився в смт Розівка Люксембурзького району (Дніпропетровська область). Майже після закінчення у 1964 р.

Харківського юридичного інституту (нині — Національний університет «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого») його професійне життя пов'язане з рідним вищим навчальним закладом, де він пройшов шлях від аспіранта до професора кафедри кримінального процесу. У 1969 р. блискуче захистив кандидатську дисертацію «Подання слідчого про вжиття заходів до усунення причин та умов, що сприяли вчиненню злочину», а у 1972 р. йому присуджено звання доцента. Протягом 1973–1975 рр. займав посаду декана вечірнього факультету. 1989 рік у житті В. С. Зеленецького ознаменувався захистом докторської дисертації на тему «Концептуальні засади загальної теорії боротьби зі злочинністю». Цією фундаментальною роботою в Україні було закладено новий науковий напрям, який став підґрунтям у визначенні наукових поглядів та позицій цілої плеяди вітчизняних та зарубіжних вчених.

Одним із поштовхів до інтенсивних наукових пошуків Володимира Серафимовича на початку наукового життя стала його робота в органах прокуратури. З 1963 по 1966 р. він працював в. о. слідчого, слідчим прокуратури м. Ялти, а потім помічником прокурора м. Ялти. Отриманий в органах прокуратури досвід став у пригоді і під час роботи у філії Інституту підвищення кваліфікації керівних кадрів Генеральної Прокуратури СРСР (м. Харків), а потім Інституту підвищення кваліфікації керівних кадрів Генеральної Прокуратури України (м. Харків), де В. С. Зеленецький обіймав посади доцента, завідувача кафедри нагляду за слідством і дізнанням та професора кафедри нагляду за додержанням законів органами, які ведуть боротьбу зі злочинністю, старшого прокурора відділу вказаного Інституту.

Багато сил В. С. Зеленецький доклав у справу становлення та розвитку Інституту вивчення проблем злочинності Національної академії правових наук України, як заступник директора протягом 15 років і сьогодні займається напруженою науково-дослідною роботою на посаді головного наукового співробітника.

Перу В. С. Зеленецького як автору або співавтору належать відомі монографії, науково-практичні посібники у галузі кримінального процесу, прокурорського нагляду, загальної теорії боротьби зі злочинністю, кримінології, кримінального права тощо. Це — «Возбуждение государственного обвинения в советском уголовном процессе» (1979), «Отказ прокурора от государственного обвинения» (1979), «Методологические основы борьбы с преступностью» (1989), «Общая теория борьбы с преступностью. Т. 1. Концептуальные основы» (1994), «Возбуждение уголовного дела» (1998), «Обеспечение безопасности

суб'єктів уголовного процесу» (2000, у співавт.), «Уголовно-правовые проблемы возбуждения уголовного дела» (2001), «Технология восстановления (реконструкции) утраченных уголовных дел» (2002, у співавт.), «Ведомственный контроль и прокурорский надзор за законностью оперативно-розыскной деятельности» (2003, у співавт.), «Прокурорский надзор за исполнением органами дознания и досудебного следствия законов при приеме, регистрации, проверке и разрешении заявлений и сообщений о преступлениях» (2004), «Проблеми затримання та взяття під варту на досудовому провадженні по кримінальній справі» (2005, у співавт.), «Теория и практика обоснования решений в уголовном процессе Украины» (2006, у співавт.), «Доследственне производство в уголовном процессе Украины» (2009), «Проблеми систематизації та комплексного розвитку антитерористичного законодавства України» (2008, у співавт.) та ін., 2 підручники, 15 навчальних посібників (у тому числі у 2006 р.), «Ювенальна юстиція в Україні», «Комп'ютерна етика», «Концептуальні основи визначення категоріально-понятійного апарату у сфері боротьби з тероризмом» (у співавт.) та ін. Всього науковий доробок В. С. Зеленецького на цей час складає близько 400 наукових праць. Свідченням визнання його видатної наукової спадщини є присудження йому Почесного звання «Заслужений діяч науки і техніки» (1999) та звання лауреата премії імені Ярослава Мудрого (2001 і 2003 рр.).

За часи своєї науково-педагогічної діяльності В. С. Зеленецький підготував 8 кандидатів і одного доктора юридичних наук, які зараз успішно працюють на науковій та практичній ниві.

Наукову та адміністративну роботу Володимир Серафимович поєднує з інтенсивною громадською діяльністю. Він є членом робочих груп Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України з розробки проекту нового Кримінально-процесуального кодексу України; членом робочої групи з підготовки проектів законів України «Про прокуратуру» та «Про систему органів досудового розслідування і статус слідчих» (Міністерство юстиції України, Національна комісія зі зміцнення демократії та утвердження верховенства права). Крім того, В. С. Зеленецький входить до складу двох спеціалізованих рад із захисту докторських і кандидатських дисертацій, редакційних колегій збірника наукових праць Інституту вивчення проблем злочинності НАПрН України — «Питання боротьби зі злочинністю», журналу «Весы Фемиды», «Кримінальне право України» та ін., є академіком Міжнародної академії наук екології та безпеки життєдіяльності суспільства (МАНЕБ) (2001, РФ).

В. С. Зеленецький брав активну участь у розробці проектів законів України «Про прокуратуру України», «Про судоустрій та статус суддів», «Про боротьбу з тероризмом», «Про порядок прийняття, реєстрації, перевірки та вирішення заяв, повідомлень та іншої інформації про злочини» та ін.

Високий професіоналізм, принциповість, порядність та чуйність характеризують В. С. Зеленецького як фахівця, науковця та талановиту творчу людину, яка користується заслуженою шаную серед його численних колег, учнів, друзів.

Президія Національної академії правових наук України, колектив Інституту вивчення проблем злочинності НАПрН України та редакційна колегія «Вісника Академії правових наук України» щиро вітають **Володимира Серафимовича Зеленецького** зі славетним ювілеєм і бажають йому міцного здоров'я, благополуччя, творчого натхнення і нових наукових здобутків, всіляких гараздів на перехресних стежках його долі.

Виповнилося 60 років від дня народження відомого як в Україні, так і за її межами правознавця, доктора юридичних наук, професора, академіка Національної академії правових наук України **Степана Богдановича Гавриша**.

С. Б. Гавриш народився 2 січня 1952 р. у с. Олешів Тлумацького р-ну Івано-Франківської обл. У 1976 р. закінчив Харківський юридичний інститут (нині — Національний університет «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»). З 1976 по 1998 р. працював асистентом, старшим викладачем, доцентом, професором кафедри кримінального права, заступником декана слідчо-криміналістичного факультету Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого. У 1998–2006 рр. — народний депутат України III, IV скликань. У 2000–2002 рр. — заступник Голови Верховної Ради України. З 2007 р. — радник Президента України з правової політики. З 2008 по 2011 р. — перший заступник секретаря РНБО України.

У 1980 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Кримінальна відповідальність за незаконну порубку лісу», а в 1994 р. — дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Основні питання відповідальності за злочини проти природного середовища (проблеми теорії і розвитку кримінального законодавства України)». Науковий